

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4361/2020
04.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Аранђеловић, адвокат из ..., против туженог Република Србија, кога заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Крагујевцу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 123/20 од 21.05.2020. године, у седници већа одржаној дана 04.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 123/20 од 21.05.2020. године у ставу 2. изреке.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину Прр1 49/19 од 17.01.2020. године, ставом I изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади штету у износу од 680.395,07 динара са законском затезном каматом од 16.09.2010. године до исплате, затим обрачунату законску затезну камату у износу од 316.059,55 динара и трошкове парничног поступка у износу од 15.906,66 динара. Ставом другим II изреке одбијен је тужбени захтев у делу у коме је тужилац тражио да се обавезе тужени да му плати законску затезну камату на износ од 680.395,07 динара од 05.05.2010. године до 16.09.2010. године. Ставом III изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 48.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 123/20 од 21.05.2020. године, ставом 1. изреке одбијена је жалба туженог, као неоснована и потврђена је пресуда Основног суда у Параћину Прр1 49/19 од 17.01.2020. године у делу става I изреке којим је обавезан тужени да тужиоцу накнади штету у износу од 680.395,07 динара са законском затезном каматом од 24.10.2019. године до исплате, затим обрачунату законску затезну камату у износу од 316.059,55 динара и трошкове парничног поступка у износу од 15.906,66 динара и у ставу III изреке. Ставом 2. изреке првостепена пресуда је преиначена у преосталом делу става I изреке на тај начин што је одбијен као неоснован тужбени захтев у делу у коме је тужилац тражио да му се досуди законска затезна камата на износ од 680.395,07 динара у периоду од 16.09.2010. године до 24.10.2019. године. Ставом 3. изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Благовременом ревизијом тужилац побија правноснажну пресуду донету у другом степену због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о дозвољености ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, то се на основу члана 28. став 1. Закона о парничном поступку, узима само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана не узимају у обзир камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка ако не чине главни захтев. Право на ревизију у смислу наведене одредбе закона оцењује се са становишта вредности главног потраживања, а не споредних потраживања међу која спадају и камате.

Имајући у виду да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене пресуде којом је преиначена одлука о законској затезној камати, што у овој правној ствари не представља главни захтев већ споредно потраживање, то Врховни касациони суд налази да ревизија тужиоца није дозвољена.

У конкретном случају нема места примени члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, то јест ревизија није дозвољена због делимичног преиначења првостепене одлуке, због природе дела одлуке који се побија.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је одбацио ревизију тужиоца, применом члана 413. Закона о парничном поступку, као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија,
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић